

KLENOVSKÉ NOVINY

dvojmesačník obce Klenovec

XXIII. ročník

číslo 1/marec 2026

klenovskenoviny@klenovec.sk

www.klenovec.sk/aktualne/klenovske-noviny/

Oslobodenie Klenovca

23. januára, v deň oslobodenia Klenovca od fašizmu, si občania a žiaci miestnych základných škôl pietnym aktom pripomenuli tých, ktorí zahynuli počas druhej svetovej vojny, aj tých, ktorí nám priniesli slobodu. Po kladení vencov pri pamätníku obetí oboch svetových vojen a pamätníku Slovenského národného povstania zaznela štátna hymna, po ktorej sa prítomným prihovarila predsedníčka Základnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov Júlia Segečová a starostka obce Mgr. Katarína Pribilincová. Dôstojnosť pietneho aktu podčiarkol prednes oslavnej básne v podaní Eleny Mináčovej a vojenské pesničky, s ktorými sa predstavila spevácka skupina Klenovčanka. Pietny akt ukončila klenovská hymna.

Kráska zimy v klenovskom chotári objektívom fotografa Miroslava Sobeka

Príhovor starostky pri výročí oslobodenia Klenovca

Vážení členovia Základnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov, vážení prítomní, tento roku je to 81 rokov, keď 23. januára 1945 svitlo nad Klenovcom nové ráno, začiatok nového života, keď obec Klenovec oslobodili vojská 2. ukrajinského frontu sovietskej Červenej armády a jednotky rumunskej armády. V tuhej zime v roku 1945 prišla túžobne očakávaná sloboda. V čase, keď v horách mrzli ľudia, ktorí so skrehnutými prstami stískali zbraň, avšak hriali ich nádej

v srdci, že skoro prídu lepšie časy. Boje v okolí Klenovca trvali 5 dní, obidve strany v nich zaznamenali ranených a presun Nemcov do hôr si vyžiadali aj niekoľko obetí. V bojoch padlo 12 našich vojakov a partizánov. V Klenovci v tom období snáď nebolo domu, kde by obyčajní ľudia neposkytli partizánom potraviny, oblečenie, prenocovanie a inú pomoc. Po oslobodení, 23. januára 1945, sa obyvatelia našej obce dočkali slobodného života. Každý pokorne čakal čo bude

ďalej, niektorí čakali s modlitbou na perách, iní s plačom nad stratou svojich blízkych. Držala ich pri živote viera, nádej, láska.

Pre pamätníkov tohto obdobia to bol deň, na ktorý sa nedá zabudnúť. A nemali by sme naň zabúdať ani my.

Nebudem spomínať mená a priezviská Klenovčanov, pretože všetci občania našej obce, žijúci v tomto období, si zaslúžia našu úctu a vďaku.

Pamätník SNP na Námestí Karola Salvu v Klenovci, pri ktorom stojíme, je národnou kultúrnou pamiatkou, ktorá symbolizuje odvahu, národnú hrdosť a hrdinstvo všetkých vojakov, partizánov aj obyčajných ľudí, ktorí položili svoje životy za našu slobodu.

Možno práve teraz je tá pravá chvíľa na zamyslenie. Čo my dnes robíme pre našu vlasť, pre našu obec v krásnom prostredí, obkolesenú majestátnymi horami? Vážime si to, čo pre nás vybojovali naši predkovia a vedíme k tomu aj naše deti? Stačí sa len zamyslieť a každý si bude vedieť odpovedať sám.

Venujme dnes všetci spoločne, prosím, našu úctu a spomienku každému jednému človeku, ktorý sa tento deň pred 81 rokmi nedočkal.

Katarína Pribilincová

Rozpočet obce na rok 2026

Rozpočet obce je základným nástrojom finančného hospodárenia v príslušnom rozpočtovom roku, ktorým sa riadi financovanie úloh a funkcií. Rozpočet obce je súčasťou rozpočtu sektora verejnej správy. Rozpočet obce vyjadruje samostatnosť hospodárenia obce. Súčasťou rozpočtu obce sú rozpočty príjmov a výdavkov rozpočtových organizácií. Obec Klenovec je zriaďovateľom rozpočtovej organizácie, ktorou je Základná škola s materskou školou Vladimíra Mináča. Rozpočet Obce Klenovec na roky 2026 – 2028 bol schválený obecným zastupiteľstvom dňa 22. 10. 2025 uznesením č. 371/2025. Rozpočet Obce Klenovec na rok 2026 je navrhnutý ako vyrovnaný.

	Príjmy (EUR)	Výdavky (EUR)
Bežný rozpočet	2 969 190,00	2 969 190,00
Kapitálový rozpočet	493 610,00	778 346,00
Finančné operácie	284 736,00	0,00

Hlavná kategória	Popis	EUR
100	Daňové príjmy	1 376 670,00
200	Nedaňové príjmy	131 400,00
300	Granty a transfery	1 954 730,00
400	Príjmy z transakcií s finančnými aktívami a finančnými pasívami	284 736,00
500	Prijaté úvery, pôžičky a návratné finančné výpomoci	0
600	Bežné výdavky	2 969 190,00
700	Kapitálové výdavky	778 346,00
800	Výdavky z transakcií s finančnými aktívami a finančnými pasívami	0

Ing. Viktória Lojková

Činnosť TJ Družstevník Klenovec

Telovýchovná jednota Družstevník Klenovec si dovoľuje čitateľov stručne informovať o svojej činnosti v roku 2025.

Právna forma: Občianske združenie. Registrácia: MV SR 27.7.1990. Štatutár: Pavel Ďurik. Výbor TJ - predseda: Pavel Ďurik, tajomník: Roman Bálint, ekonómka : Anna Medvedová. Členovia výboru: Ivan Majorský, Richard Bálint, Michal Bavala, Miroslav Sojka.

TJ tvoria základné odvetvové zložky (oddiely, kluby, združenia, spolky, jednotlivci) združené v TJ. Hlavné úlohy: zabezpečiť servis pre odvetvové zložky. Registrácia MV SR, štatutár, bankový účet, právne zastupovanie, ekonomika, účtovníctvo, financovanie, daňové priznanie. Projekty, výzvy, dotácie, sponzori, spoluorganizácia športových akcií, projektov, správa hospodárskej činnosti atď.

TJ Družstevník Klenovec v roku 2025 rozdelila medzi jednotlivé oddiely finančné zdroje na športovú činnosť a s tým súvisiace činnosti vrátane materiálneho technického zabezpečenia atď. zo získaných finančných zdrojov z dotácií od Obce Klenovec – 9 860 eur, z dotácií SBZ - 784 eur, z 2% daní 1 131,50 eur a memoriálu P. Slatinského 1 811 eur. Na nohejbal bolo vyčlenených 400 eur, bedminton 2 351 eur, futbal 10 911 eur.

Potrebné je pripočítať aj ďalšie dotácie od Obce Klenovec na zabezpečenie športových aktivít. Čo sa týka futbalu, sú to finančné príspevky na činnosť hospodára, kosenie areálu futbalového ihriska, pomocné práce, odvodňovanie hracej plochy, drenáž, čistenie rigolov, technické zabezpečenie - videokamera, počítač, tlačiareň, úhrada za energie, vodu, kanalizáciu, výpomoc pri organizovaní memoriálu P. Slatinského a tiež bezplatný prenájom multifunkčných ihrísk, športovej haly a futbalového štadióna.

Ročné náklady na organizáciu športových aktivít a činnosť klubov za rok 2025 sú cca. 38 997 eur.

Ďakujeme pani starostke Mgr. Kataríne Pribilincovej za osobnú aktivitu pri obnovení futbalu v Klenovci, poslancom zastupiteľstva za schválenie rozpočtu, všetkým športovým priateľom, ako aj rodičom, ktorí podporujú svoje deti v ich športových aktivitách a tiež finančne prispievajú na chod športových oddielov.

Podrobná správa o činnosti TJ Družstevník Klenovec bude zverejnená na webstránke Obce Klenovec.

Pavel Ďurik, predseda TJ Družstevník Klenovec

Stručným slovom a obrázkom

V dňoch 20. a 21. 2026 februára folkloristi z FS Vepor z Klenovca absolvovali nahrávanie pásma s názvom *Páračky z Klenovca* pre reláciu *Kapura* Slovenskej televízie a rozhlasu. Premiéra relácie bola odvysielaná na televíznej Jednotke v sobotu 28. februára 2026.

Lucia Gémešiová - Zvarová

Obec Klenovec vďaka projektu *Komunálny malotraktor pre obec Klenovec* získala novú techniku na činnosti nehnosťárskeho charakteru vo verejnom záujme, ako je mulčovanie trávnatých plôch, zimná starostlivosť o miestne komunikácie a chodníky a doprava materiálov. Tento projekt je realizovaný s podporou Environmentálneho fondu.

Michal Píš

Srdce na dlani pre Klenovčanku

Laureátkou ocenenia *Srdce na dlani 2025* v kategórii dobrovoľníctvo v oblasti výchovy, vzdelávania a práce s deťmi a mládežou sa koncom minulého roka stala aj Aneta Vývlek z Klenovca. Prestížne ocenenie si prevzala počas slávnostného večera venovaného výnimočným dobrovoľníkom z celého Banskobystrického kraja. „*Toto je moje prvé ocenenie. Bola to pre mňa veľmi silná a emotívna udalosť. Už samotná nominácia ma prekvapila a ocenenie ešte viac. Veľmi sa tomu teším – bolo to nečakane krásne,*“ uviedla Aneta Vývlek, ktorá pracuje v komunitnom centre v Hnúšti, kde pred viac ako rokom začala jej dobrovoľnícka činnosť. Bola súčasťou programov *Spojivko* a *Nauč ma niečo*, kde pomáhala deťom z marginalizovaných komunít s učením, domácimi úlohami a prípravou na vyučovanie. Viedla ich k samostatnosti, poriadku a učeniu s radosťou. „*Dobrovoľníctvo mi otvorilo brány k zamestnaniu. Napíňa ma samotná pomoc aj osobnostný rozvoj. Keď vidím, ako sa deti rozvíjajú a ako im pomáhame, posúva to aj mňa. Vždy som mala k tomu blízko. Pomoc nie je len pre toho, kto ju prijíma, ale aj pre toho, kto ju poskytuje,*“ vyznáva sa Aneta Vývlek, a dodáva, že za najvyšší zmysel života považuje pomáhať iným.

Zdroj: Vobraz.sk, spracovala Eva Biela

Ocenenie pre Mgr. Zlatu Kochanovú

Profesijná cesta Mgr. Zlaty Kochanovej začala v roku 1991 na Obvodnom úrade v Hnúšti, kde nastúpila ako obvodná matrikáarka. V súčasnosti je v Hnúšti mestskou matrikáarkou. Popri práci pôsobí aj v profesijnom združení matrikárok a matrikárov. Je predsedníčkou združenia za okresy Rimavská Sobota a Revúca, členkou Slovenskej rady združenia a pri príležitosti 130. výročia vzniku štátnych matrik si prevzala ocenenie za dlhoročnú prácu. „*Toto ocenenie som prijala s vďakou a pokorou. Posúva ma vpred a motivuje ešte k ďalšej a lepšej práci.*“ Rovnako si veľmi váži ocenenie Zlaté srdce, ktoré získala za dlhoročnú činnosť v ZPOZ. „*Je to pre mňa česť, ale zároveň aj výzva na ďalšiu ešte kvalitnejšiu prácu. Pracovať v ZPOZ je pekné a osožné, pretože je vyvrcholením hlbokkej humanity vo vzťahu človeka k človeku. Rozvíjame humánnosť a pracujeme tak, aby sa svet okolo nás stal krajší a ľudskejší.*“ Organizuje uvítania detí, sobáša, jubileá, rozlúčky so školou či spomienkové slávnosti. „*Na každú akciu sa teším, mám pred ňou rešpekt a zodpovednosť. Hovorí sa, že keď niekomu venujete svoj čas, venujete kúsok seba.*“ Ak by mala napísať knihu o svojej práci, niesla by názov *Kniha života písaná rukou matrikáarky*. „*Keď sa narodí človek, jeho život začína napíšaním do knihy narodení. V dospelosti uzavrie manželstvo, matrikáarka ho zapíše do knihy manželstiev. A kolobeh života je už raz taký, že každý raz odíde z tohto sveta. Zapíšeme ho do knihy úmrtí.*“ Jej slová znejú jednoducho, no nesú hlbokú pravdu: „*Keď sa na to reálne pozrieme, náš život ostáva v matričných knihách, kde matrikáarka je jeho sprievodcom.*“

Zdroj: Rimava.sk, spracovala Eva Biela

Krušné časy pre Klenovčanov

Krušné časy pre Klenovčanov nastali na konci roku 1944, keď od 17. decembra boli nemecké vojská nasťahované v Klenovci. Každý deň o 17. hodine bol ich nástup na námestí, kde bol prečítaný denný rozkaz. Nemeckí vojaci bývali v rodinách. Aj my sme mali v rodine dvoch dôstojníkov v „prenájme“. Boli to inteligentní ľudia, ktorí odsudzovali túto vojnu a boli presvedčení, že Nemecko vojnu prehrá. Pri ústupe nemeckých vojsk boli na pomedzí klenovského a čiernobalockého chotára partizánmi likvidovaní, čo z etického hľadiska bolo veľmi kruté. Pamätný bol Silvester roku 1944. Nemecký špión Antek, ktorý sa votrel do partizánskeho oddielu majora Sadilenka, bol zatknutý u frajerky v Hačave. Po zatknutí, počas presunu do Klenovca z gazdovstva v Pavlínke ušiel a zrazu sa stal kapitánom SS. Jeho zásluhou sa Klenovčania dostali do koncentračných táborov. Pri tom silvestrovskom „záťahu“ sa zachránili tí, ktorí boli na vrchoch vysoko pod Klenovským Veprom. Aj pán farár Pavel Slosiarik, ktorý bol aktívnym podporovateľ povstania, dokonca bol podpredsedom Miestneho revolučného národného výboru. Po odhalení jeho pomoci partizánom pred Nemcami ušiel cez cintorín na klenovské vrchy. Prichýľila ho spolu s rodičmi zo Zvolena rodina Bartovcov na kolešňovom hospodárstve na Bušiarke. Ako si spomínal na tieto pohnuté vojnové časy spisovateľ náš rodák Vladimír Mináč : „Keď som išiel cez Ráztočno zašiel som ku kamarátovi, aby som sa informoval ako je to tam dolu v Klenovci. Bolo u neho niekoľko chlapcov aj dievčat, akurát mi nebolo viac treba. Urobili sme pahrebu a piekli sme si zemiaky a slaninku, niečo sa aj vypilo. Frajersky som krútil na prste svoj služobný revolver, žiaľ, ktorý bol odistený, a tak som si prestrelil nohu. Bola treskúca zima, niesol ma kamarát, ktorý končil teológiu, Paľo Slančo, na chrbte. Našťastie išli sediaci na voloch a tí ma zobrali na voz, tak som sa dostal do Klenovca. Bolo medzi sviatkami, medzi Kračúnom a Novým rokom. Keď som sa ako-tak vystrábil, začali sme špekulovať, či by sme nemohli urobiť dobrú silvestrovskú zábavu. Ale práve na Silvestra nepriateľne obkolesili náš chotár jednotky SS, nedalo sa ujsť, tí, čo sa o to pokúsili zahynuli. Takže esesmani obkolesili Klenovec, chlapcov zohnali do kultúrneho domu a ženy do kostola, tak ako to robili všade. Vyberalo a preberalo sa: jedni na stranu smrti, iní na stranu života. Vyberal kapitán Antek, vybral asi tridsiatich, ktorí putovali do koncentračných táborov, kde mali umrieť hladom, alebo išli do plynu. Bola to noc, keď som sa dotkol smrti nie ako náhody, ale ako niečoho neodvratného a konkrétneho. Za mnou boli štyria suroví esesáci, neboli ani Nemci, ale nejaká svoloč z Besarábie, nevedeli ani po nemecky poriadne,“ spomínal mi spisovateľ Vladimír Mináč.

V tom čase bolo veľmi dôležité vyjednávanie delegácie Klenovčanov, vedenej miestnym evanjelickým farárom Pavlom Slosiarikom, správcom školy, a oblastným veliteľom HG Jánom Moncolom a Vladimírom Sivákom, gemerským rodákom, ako prekladateľom. Za nemeckú stranu viedol rokovanie major Wehrmachtu. Pôvodne, ako v iných prípadoch, boli nasadené špeciálne jednotky SS, ktoré vypálili dediny, keď sa potvrdilo, že miestne obyvateľstvo pomáhalo partizánom. Po ubezpečení evanjelického farára P. Slosiarika, že ide o čisto luteránsku obec, kde nie sú partizáni, upustil veliteľ od

vydania rozkazu na likvidáciu obce. Generál Wehrmachtu pochádzal z rodiny nemeckého evanjelického biskupa, preto upustil od tohto úmyslu vypáliť Klenovec ako povstaleckú obec.

Hneď na to vydal rozkaz, aby 300 Klenovčanov, väčšinou starších chlapcov, išlo kopať zákopy do Tisovca. Bol január, veľmi kruté mrazy, a tak práce boli veľmi namáhavé. Klenovčania bývali v barákoch, kde bývali robotníci, ktorí pracovali na výstavbe železnice. Strava bolo mizerná, preto príbuzní z Klenovca donášali svojim domáce výrobky. Keďže Nemci boli zásobovaní veľmi slabo, tak si prilepšili zo zásob, ktoré dostávali Klenovčania. Preto aj ich správanie bolo skôr priateľské. Lebo už bolo jasné, že Hitler vojnu prehráva. Po dvoch týždňoch prišiel rozkaz, že Klenovčania budú presunutí do Zvolenskej Slatiny. Cestou sa vybraní „robotníci“ zastavili v Klenovci, kde im nemeckí strážcovia dovolili, aby mohli prenocovať doma. Mali sa stretnúť na druhý deň o deviatej na námestí. No prevažná väčšina ostala v Klenovci, ostatní sa rozbehli k príbuzným na klenovské vrchy, kde sa ukrývali spolu s civilmi, ktorí sa skrývali pred Nemcami.

Obec Klenovec po zásluhe bola vyznamenaná ako povstalecká obec, viaceré rodiny dostali od izraelského štátu ocenenie na Múre cti v Záhrade spravodlivých v Pamätníku Jad Vašem v Jeruzaleme.

V spomienkach Janka Brndiara, ktorého otca ako starca poslali do plynu a jeho syn sa vrátil, nám v knihe Čiara života 133128 odkázal : „S bolestnou kresbou vrások na tvári, trasúcimi prstami držia jazýček váh, aby sa nepriklonili na stranu vojny a nezvíťazil vrah. V zhasínajúcom zraku s nádejou nášho veku vysievajú posledný lúč nezničiteľnej lásky človeka k človeku. Čas zahojí všetky rany, ale nech odkaz Povstania je aj pre generácie, čo prídu po nás, posvätný.“

Igor M. Tomo,
emeritný profesor LF UK Bratislava

2% z dane pre dobrú vec

Nasledujúce občianske združenia pôsobiace v obci Klenovec prosia čitateľov o zváženie podpory ich činnosti poukázaním podielu zaplatenej dane z príjmov fyzickej osoby:

Názov:	Dobrovoľný hasičský zbor Klenovec
Sídlo:	Malinovského 131, 980 55 Klenovec
IČO:	001774744726

Názov:	RODON Klenovec /za rozvoj obecného diania ochotných nadšencov/
Sídlo:	SNP 61, 980 55 Klenovec
IČO:	37820842

Názov:	TJ Družstevník Klenovec
Sídlo:	Nová štvrť 720/2, 980 55 Klenovec
IČO:	00692697

Aby sa nezabudlo

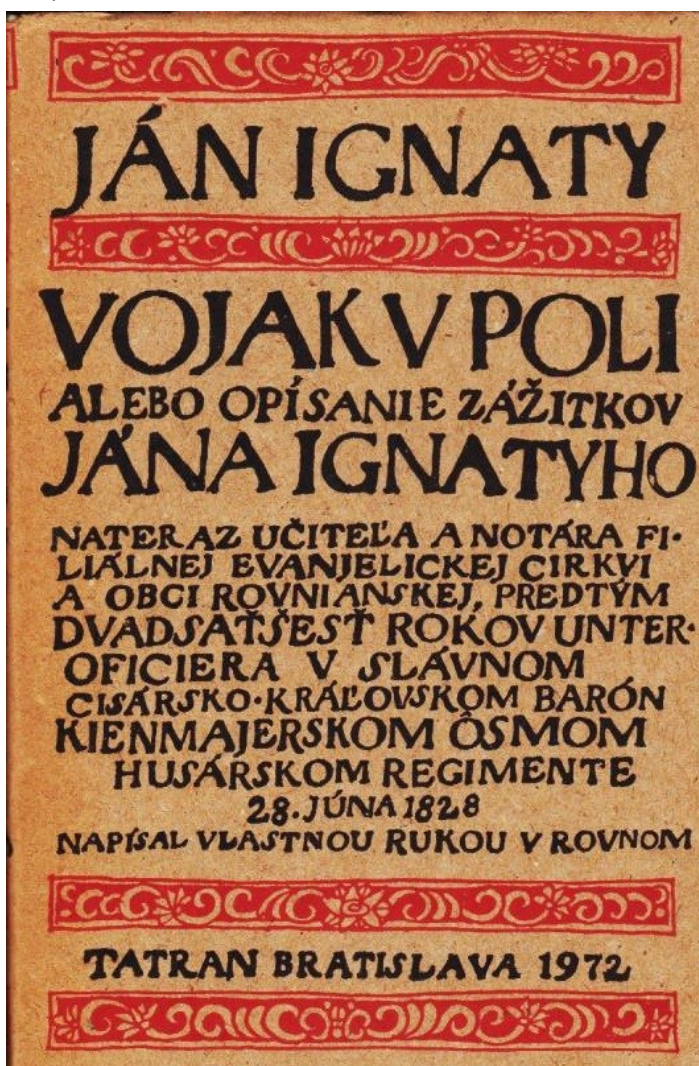
Narodili sa pred mnohými rokmi, ba stáročiami a zanechali po sebe trvalú hodnotu. Rodáci z Klenovca aj tí, čo počas svojho života pôsobili v Klenovci.

Pred 355 rokmi, 25.1.1771, sa v rodine Klenovského notára Andreja Ignatyho (post notára patrilo v tých časoch v obciach k najvýznamnejším, zastával ho tridsať rokov) narodil syn Ján. V tej dobe bolo výnimočné posilať deti na štúdiá, štúdium si mohli dovoliť len majetnejšie rodiny a zvyčajne štúdiá podstupoval len jeden zo synov (dievčatá študovať nesmeli). Ján patrilo k tým, ktorým bolo štúdium dopriate. Základné vzdelanie získal v Klenovci, neskôr navštevoval školu v Ožďanoch a Kežmarku, odkiaľ postúpil na teológiu do Bratislavy. Medzi Jánove obľúbené predmety patrila rétorika, no nemal rád matematiku, najmä algebru. Práve tá a profesor, ktorý ho zosmiešňoval, rozhodli o Jánovom zvrate v živote. Vo svojich pamätiach o tom píše: „*Sám o sebe musím povedať, že som bol neveľmi ostrovtipný, lebo keď pán profesor Samuel Szabel z atematiky, obzvlášť z algebry nejaký príklad vyriešiť dal a mňa k tabuli vyvolal, bol som taký neschopný, že som ho nijakým spôsobom nevedel vyriešiť. Potom nasledovalo satirizovanie. Ja som od tabule s hanbou musel odísť. Tieto prípady mi zoškľivili bohyňa Pallas a odviedli ma k bohu Marsovi na Zelený strom, ktorého som si dvanásteho januára 1793 zvolil za svojho vodcu a zverboval som sa medzi Vurmserových husárov. Príčina tohto rozhodnutia bola tá, že matematika, najmä algebraické úkony pre môj vtip boli nasrke nepochopiteľné. Mnohokrát zahanbený, zahnaný od tabule, pre veľkú hanbu som nemohol ani svojim spolužiakom smelo pozrieť do očí. Stal som sa tedy husárom a tu sa mi hneď otvorili oči ako Adamovi a Eve po spáchaní hriechu – začala sa moja bieda a súženie.*“

Nepretržite, od 12. januára 1793 do 26. júla 1818, celých dvadsaťšesť rokov, bol postupne v hodnostiach vojak, husár a poddôstojník účastníkom všetkých vojenských konfliktov, ktoré v tých časoch sužovali Európu. Slúžil v rakúskej armáde a v období po porážke Rakúska, po tom, ako bol zajatý, aj pod vlajkou napoleonských vojsk (1809-1814). V bojoch bol dvakrát ranený, dvakrát zajatý a nakoniec ako invalid z vojenskej služby prepustený. Po návrate domov do Klenovca zistil, že rodičia a brat už nežijú. Rodinného majetku sa zmocnili príbuzní, zničili otcov testament a odmietli mu majetok odovzdať. Pomoc mu odmietla miestna vrchnosť aj miestny farár Šramko. Ujala sa ho zemianska rodina Lajoša Kubínyho, kde pôsobil ako vychovávateľ. S rodinou Kubínyovcov sa s prísľubom, že sa stane správcom ich majetku, presťahoval z Klenovca do Rimavskej Soboty. Sľub nedodržali. Vrátil sa späť do Klenovca, žil v biede, bez práce. Pomoc mu poskytol až evanjelický farár Holko z Rimavskej Bane, ktorý mu pomohol získať učiteľské miesto na Krokave, kde sa v r. 1820 oženil. Neskôr ako učiteľ pôsobil v Rovnom a tam sa stal, podobne, ako kedysi jeho otec v Klenovci, notárom. V Rovnom pôsobil do svojej smrti 13.6.1842.

Na živote Jána Ignatyho by zrejme nebolo nič výnimočné. Výnimočnými sa však stali jeho zápisky z obdobia vojenských ťažení naprieč Európou. Svoje vzdelanie a znalosť jazykov pretavil do spomienok. V rokoch 1827-1828 spísal svoje pamäti. Jeho literárny počin by sme dnes mohli označiť ako autobiografickú literatúru faktu vojaka, v ktorej verne opísal historické udalosti z konca 18. a začiatku 19. storočia. V autobiografii zachytil nielen mnohé zaujímavé údaje z bojov,

ale aj poznatky o živote Slovákov a cenné postrehy zo života Európanov tej doby. S vojskom precestoval prakticky celú Európu, zachytil a porovnával životnú úroveň, mentalitu aj rôznorodosť európskych národov. K pamätiam pripojil aj Napoleonov životopis (Napoleona obdivoval), a tak vznikla pravdepodobne prvá životopisná monografia francúzskeho vodcu z pera slovenského autora. Z vojnových ťažení, ktoré opisuje, stojí za zmienku účasť v bojových operáciách, z ktorých vyviazol len zázrakom. Pri obliehaní Mantovy zo štyridsaťtisícovej armády ostala nažive sotva štvrtina, o pár rokov neskôr, opäť pri obliehaní Mantovy, spomína, že o život prišlo 50 000 vojakov. Za jedny z najťažších považuje aj boje v Španielsku. Spomína aj hladomor v Sedmohradsku v r. 1816/1817 a vymreté dediny (podľahlo mu okolo 60 000 ľudí).

Obálka prvého vydania memoárov Jána Ignatyho z r. 1972

Ako spomína Michal Eliáš, editor Ignatyho pamätí, až do roku 1972, keď vydal prvýkrát Ignatyho rukopis, bolo meno nášho klenovského autora úplne neznáme a je škoda, že sa o jeho dielo nezmieňuje ani historická obec. Rukopis Jána Ignatyho, ktorý bol vydaný takmer 200 rokov potom, ako ho napísal, sa v súčasnosti nachádza v Archíve literatúry a umenia Slovenskej národnej knižnice v Martine. Prvé vydanie Ignatyho diela s obálkou, ktorú navrhol oceňovaný slovenský výtvarník Miroslav Cipár, vlastní aj naša obec a je umiestnené v Pamätnej izbe významných rodákov obce Klenovec.

Zdroj: Pavol Valachovič, web obce Klenovec
Spracovala Eva Biela

Vianočné trhy 2025

Na Námestí Karola Salvu v Klenovci sa v piatok 19. decembra 2025 od 13.30 hod. až do večerných hodín konali už tradičné jednodňové vianočné trhy. Pripravené ozdobené stánky zaplnili výrobky a tovary zamestnancov a žiakov školských zariadení (Základnej školy s materskou školou Vladimíra Mináča a Špeciálnej základnej školy), obce Klenovec a súkromných výrobcov a predajcov. Návštevníci trhov si mohli vybrať z peknej ponuky remeselných výrobkov, potravinárskych špecialít, vianočných dekorácií a ozdôb a iných tovarov. Okrem toho sa mohli v príjemnej vianočnej atmosfére stretnúť s priateľmi a spoluobčanmi pri poháriku punču, medoviny, čaju s rumom, alebo zahnať hlad držkovým perkeltom, kapustnicou či iným pohostením.

Jaroslav Zvara

Vystúpenia folkloristov z FS Vepor

Vystúpenie v Mihálygérge. 21. decembra 2025 sa heligonkári FS Vepor z Klenovca Ľubomír Zvara, Ján Kožiak a Jaroslav Zvara zúčastnili vystúpenia v družobnej dedine Mihálygérge v Maďarsku a na vianočnom programe zaspievali vianočné koledy a zavinšovali.

Vystúpenie v kostole ECAV v Klenovci. 24. decembra 2025 sa mužská a ženská spevácka skupina FS Vepor z Klenovca zúčastnili vianočných bohoslužieb v miestnom kostole ECAV, kde v rámci sviatočného programu zaspievali vianočné koledy a zavinšovali.

Už sa fašiang kráti... Na 29. ročníku fašiangového festivalu *Už sa fašiang kráti...*, ktorý sa tento rok uskutočnil v termínoch 13.-17. februára 2026 v Čiernom Balogu, sa v nedeľu 15. februára 2026 zúčastnili vystúpenia v programe *Heligonkári* aj mladí klenovski heligonkári DFS Mladosť Jožko Marcinek a Matej Šafárik.

Jaroslav Zvara

Fašiangová zabíjačka 2026

V prvú tohtoročnú februárovú sobotu sa na Námestí Karola Salvu v Klenovci konal ďalší ročník fašiangovej zabíjačky. Toto podujatie, ktoré organicky nadväzuje na tradície lúčenia sa s dobou relatívnej hojnosti pred blížiacou sa Pirohovou (Popolcovou) stredou, známej v celom kresťanskom svete, sa ako aj po minulé roky, stretlo s pozitívnou odozvou. Návštevníci podujatia mali k dispozícii bohatý výber občerstvenia: zabíjačkové výrobky ako klobásky, paprikovú slaninu, tlačenkú, ryžové húriky (jaternice), mäsaníky, škvarky, zabíjačkové polievky (kapustnicu a bielu polievku), sladké výrobky (šišky od členov klubu dôchodcov a iné výrobky od súkromných predajcov), teplé nápoje (čaj s rumom i bez, varené víno, medovina, punč)... Nakoľko celý týždeň bol upršaný, očakávali sme, že počasie bude daždivé, nebude priať tradičnej zabíjačke, ale sme radi, že predpovede o daždi sa nepotvrdili a nepršalo.

Keď zaznela pesnička *Fašiangy, Turíce*, tak si spolu s členmi DFS Mladosť a FS Vepor zaspievali aj návštevníci podujatia. Pri srdci zase zahrialo vystúpenie mladých heligonkárov z Detského folklórneho súboru Mladosť Jožka Marcineka, Mateja Šafárika a Zorana Vančíka a folklórneho súboru Vepor s Ľubomírom Zvarom, ktorý sprevádzal aj fašiangové spevy. Ďakujeme všetkým pracovníkom obecného úradu, návštevníkom a každému, kto sa pričinil o zdarný priebeh podujatia Fašiangová zabíjačka 2026.

Jaroslav Zvara

2. ročník Poľovníckeho plesu

Rok prešiel ako voda a zišli sme sa znova. Dňa 30.01.2026 sa uskutočnil 2. ročník Poľovníckeho plesu, ktorý organizovalo Poľovnícke združenie SNP Klenovec v spolupráci s obcou Klenovec.

Všetkých návštevníkov pri príchode sprevádzali Trubači spod Urpína, v zložení Zlatica Žigová, Kamila Astalošová, Vladimír Haviar, Igor Kučera, Marek Randa a Martin Seredy, ktorí sa postarali o zahájenie plesu. Následne vystúpili tanečníčky z tanečného súboru D*Dance pri MsKS Hnúšťa v zložení Laura Repková, Adela Dobošová a Karin Repková. Ako bonus si trubači pripravili predstavenie *Pasovanie poľovníka* sprevádzané trubačskými signálmi. Nakoľko bol prvý ročník plesu výnimočný, záujem zo strany návštevníkov bol vysoký. Kapacita sály 120 ľudí sa naplnila v priebehu pár dní od začiatku predaja vstupeniek. Reštaurácia Skleník znova nesklamala, jedlo bolo výborné ako vždy. Hudobná skupina SYNTAKT zabávala hostí až do skorých ranných hodín. Sponzori nám venovali takmer 80 cien, za čo im veľmi pekne ďakujeme. Taktiež ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii plesu, predovšetkým členom nášho poľovníckeho združenia. Bola to tímová práca, robili sme to s radosťou a hrdosťou.

Teší nás nesmierne, že hneď po ukončení plesu nás návštevníci žiadali o lístky aj na ďalší rok. Keď sa stretne dobrá spoločnosť, jedlo je jedinečné a hudobníci urobia perfektnú zábavu, neostáva nič iné, ako v tom pokračovať. Tradícia pokračuje, tešíme sa znova o rok. Môžeme prezradiť len toľko, že termín aj hudba pre rok 2027 už sú rezervované. LESU A LOVU ZDAR!

Mgr. Martina Ľaudisová, Margaréta Angerová

Tretie fašiangové posedenie

Tak ako sme si už v roku 2025 povedali a zároveň dúfali, že sa spoločne stretneme, podarilo sa nám to. Hneď v prvom mesiaci, a to presne 22.1.2026, sme zorganizovali spoločné stretnutie v komunitnom centre s názvom *Fašiangové posedenie*.

Stretnuli sme sa takto už tretí rok v poradí. Znova, ako roky predtým, sme sa aj tento rok na to náležite pripravili. Malé občerstvenie zabezpečili pracovníčky komunitného centra, Majka napiekla vynikajúci koláč, dobrovoľníčka slané pečivo. Pre zúčastnených členov Klubu dôchodcov v Klenovci a Slovenskej jednoty dôchodcov v Klenovci sme okrem malého pohostenia naplánovali aj kreatívnu aktivitu. Podľa pripravených predlôh si prítomné dámy a páni samostatne alebo s pomocou

pracovníčok komunitného centra vyrábali príviesky na kľúče. Každý z nich mal možnosť si vybrať, čo si dá na základ v tvare kruhu alebo srdiečka. Najväčší záujem bol u prítomných o srdiečkový tvar. K dispozícii mali stužky a korálky rôznych farieb a tvarov. Pod ich rukami vznikali jedinečné príviesky. Na výsledok svojej práce môže byť každý zo zúčastnených veľmi hrdý. Aby nám práca išla pekne od ruky, hrala nám dobrá hudba a niektorí si aj zanôtili pekné pesničky.

Na záver pekne spoločne stráveného popoludnia sme sa lúčili so slovami, že sa stretneme na *Fašiangovom posedení* znova o rok, a to už na jeho štvrtom pokračovaní. Tešíme sa aj na iné spoločne strávené chvíle v budúcnosti, v dobrej spoločnosti a v dobrej nálade.

Pracovníčky Komunitného centra v Klenovci

Zimný karneval masiek

Dňa 18. 12. 2025 sa v našej Základnej škole Vladimíra Mináča uskutočnil karneval masiek. Telocvičňa sa premenila na rozprávkové kráľovstvo plné masiek hudby a detského smiechu. Žiaci sa predstavili v pestrofarebnom sprievode masiek. Na vyhradenej ploche sa vystriedali princezné, zvieratká, víly, strašidlá a vlastnoručne vyrobené kostýmy. Veľkým prekvapením tohto ročníka bola kolektívna maska učiteľského zboru. Pedagógovia sa predstavili v rovnakej maske „Muchy“, ktorá zožala úspech a pobavila žiakov a prispela k priateľskej atmosfére. Odborná porota zložená z pedagógov ocenila najkreatívnejšie nápady. Uprednostnila originálne vyrobené masky, ktoré prejavili dávku fantázie, pred kúpenými kostýmami. Atmosféra bola veselá, žiaci sa spontánne zapájali aj do hier. Pre žiakov boli pripravené rôzne súťaže a aktivity. Súťažiteľ mohol každý a všetci súťažiaci si odniesli odmenu. Karneval vyvrcholil spoločnou tanečnou zábavou. Telocvičňa sa naplnila tancom, smiechom a dobrou náladou, ktorá pretrvávala až do poslednej pesničky.

Mgr. Lucia Demeová, Mgr. Mária Bálintová

Šaliensky Mat'ko J. C. Hronského

Koncom mesiaca január sa CVČ Relax v Rimavskej Sobote konalo okresné kolo v prednese slovenskej povesti pod názvom Šaliensky Mat'ko. Cieľom súťaže je podpora čítania so zameraním na slovenskú literatúru a hlavne v oblasti rozvoja umeleckého prednesu. Súťaž je spojená s mestom Šaľa. Tu sa každoročne konajú celoštátne kolá. Je zároveň jednou z najstarších súťaží v prednese. Našu školu reprezentovali žiaci Teodor Brndiar a Lucas Černák, žiaci 2.ročníka. Boli najmladšími súťažiacimi, ale výkony podali výborné. Lucas si vysúťažil krásne 1. miesto v 1.kategórii a postup do krajského kola, ktoré sa bude konať v mesiaci marec v Banskej Bystrici. Sme na ich výkony veľmi hrdí a budeme držať palce.

Mgr. Tatiana Krešneová

Záložka do knihy spája školy

Naši žiaci sa aj v tomto školskom roku 2025/2026 úspešne zapojili do projektu Záložka do knihy spája školy, kde tohtoročnou témou bolo "Cestovanie naprieč knižnými príbehmi". Tento projekt, ktorý spája deti a školy z Čiech a Slovenska, im poskytol príležitosť vyjadriť svoju kreativitu. Žiaci pracovali aktívne a s radosťou, čím sa im podarilo vyrobiť krásne záložky. Za motiváciu k práci a sprievodné aktivity – čítanie z kníh, dramatizácia rozprávky, literárne súťaže, návštevu školskej knižnice – patrí vďaka pedagogickým zamestnancom. Tento rok bola našou partnerskou školou Základná škola s materskou školou Ondreja Cabana Komjatice. Po dohode s partnerskou školou sme si v určený deň vymenili záložky plus darčeky – z našej školy propagačný materiál Osobnosti Klenovca. Od partnerskej školy sme dostali informačný materiál o Komjaticiach. Vymenili sme si aj milé priateľské listy s poďakovaním za spoluprácu. Veríme, že žiakom v Komjaticiach sa naše záložky páčili rovnako, ako nám tie ich, ktoré si pre nás pripravili. Už teraz sa tešíme na ďalší ročník tohto krásneho projektu.

Milota Trnavská, ZŠ s MŠ V. Mináča Klenovec

Vianočný futbalový turnaj škôl

Dňa 12.12.2025 sa naša škola postarala o futbalový turnaj škôl v našej obecnej športovej hale Klenovec. Na turnaji sa zúčastnili 4 školy; domáca ZŠ s MŠ V. Mináča Klenovec, ZŠ s MŠ Kokava nad Rimavicou, ZŠ Klokočova Hnúšťa a ZŠ J. F. Rimavského Hnúšťa. Veľká vďaka patrí aj našim sponzorom Figuli s.r.o., pani starostke obce Klenovec Mgr. Kataríne Pribilincovej, ako aj iným anonymným darcom, ktorí nám pomohli uskutočniť a finančne či materiálovo zabezpečiť tento deň. A tak isto vďaka patrí nášmu pedagogickému asistentovi – trénerovi Petrovi Karkusovi, ktorý prišiel s týmto nápadom niečo takéto na našej škole uskutočniť, a tiež Mgr. Marianovi Mináčovi, ktorý mu to pomáhal zorganizovať. Vďaka patrí aj naším žiakom z 8. ročníka, ktorí sa starali o občerstvenie (hotdogy, čaj) Laure, Saskii, Eme a pani upratovačke Elenke, taktiež Mirkovi a Marekovi, ktorí boli rozhodcovia a pani kuchárkam z MŠ. Všetci títo boli ochotní nám bez váhania pomôcť s priebehom spomínanej akcie. Počas celého dňa boli pekné a príjemné odozvy na tento turnaj od ľudí, ktorý sa naň prišli pozrieť, čo nás veľmi teší. Táto akcia bola jedinečná, keďže sa pre žiakov I. stupňa v rámci okresu nič takéto neorganizuje. Preto nás potešilo, že okolité školy nám vyjadrili vďaka za organizovanie tohto turnaja.

Peter Karkus, Mgr. Marian Mináč

ZoŠkoVyMy – školský časopis plný nápadov

Žiaci Základnej školy s materskou školou Vladimíra Mináča v Klenovci už 18 rokov s nadšením tvoria vlastný školský časopis ZoŠkoVyMy. Pod odborným vedením pani riaditeľky Mgr. Anny Rudovej vzniká počas celého školského roka zaujímavé a pestré čítanie, ktoré zachytáva dianie v škole aj tvorivosť našich žiakov. Časopis vychádza štyrikrát do roka, pričom na jeho tvorbe momentálne pracujú šikovní žiaci 6., 7. a 9. ročníka. ZoŠkoVyMy prinášajú nielen náučné články, rozhovory, ale aj ilustrácie, zaujímavosti, vmaľovánky, krížovky, osemsmierky, príklady, ale aj nápady, ktoré odrážajú svet detí a ich pohľad na školský život plný kreativity a fantázie. Tešíme sa z ich práce a veríme, že ZoŠkoVyMy budú aj naďalej prispievať k rozvíjaniu talentu našich žiakov a potešia zvlášť detskú dušičku žiakov prvého stupňa.

Február patril vode

Tak ako každý rok, aj tento február sa chodby našej školy na chvíľu vyprázdnil a presunuli sa... do vody! Žiaci druhého, tretieho, štvrtého, piateho a šiesteho ročníka sa zúčastnili plaveckého výcviku v krytej plavárni v Rimavskej Sobote – a veru, bolo sa na čo pozeráť. Menší plavci z prvého stupňa sa odvážne pustili do základov plávania. Niektorí vstupovali do bazéna s rešpektom, no už po prvých dňoch bolo vidieť veľké pokroky. Prvý deň sa oboznamovali s vodou, učili sa správne dýchať do vody, správne pracovať s rukami a nohami a hlavne – nebáť sa. Z „čľupkáčov“ sa postupne stávali ozajstní vodníci a víly, ktorí si vodu začali naplno užívať. Niektorí sa naučili plávať aj v hlboknej vode. Starší žiaci, piatáci a šiestaci, absolvovali zdokonaľovací kurz. Tí už nezbierali len odvahu, ale kilometre! Zdokonaľovali sa v plaveckých technikách ako prsia, kraul a znak. Každý deň bolo vidieť väčšiu istotu vo vode, rýchlejšie tempo aj krajšiu techniku. Nechýbalo zdravé súperenie a odhodlanie podať čo najlepší výkon. Dobrá nálada nás sprevádzala každý deň a bolo jasné, že voda spája. A týždeň? Ten ubehol rýchlejšie než najrýchlejší kraulista! Domov sme si neodniesli len mokré plavky, ale najmä nové zručnosti, zážitky a úsmevy. Tešíme sa opäť o rok – voda je skrátka náš kamarát!

Mgr. Kvetoslava Černáková

Bedmintonisti opäť zbierali medaily

Na prelome novembra a decembra sa súrodenci Fodorovci zúčastnili šampionátu v španielskom Errecife - Majstrovstiev Európy do 17 rokov, čo bola ich premiéra. Predstavili sa v súťaži družstiev a následne v zápelení jednotlivcov. Šampionát im ukázal, že sú na dobrej ceste a výkonnostne sa zlepšili.

Posledný víkend pred Vianocami sa uskutočnili MSR do 19 rokov v Kežmarku, kde náš klub zastupovala top 3 (Fodorová, Fodor, Fotta). Počínali si výborne. Predstavili sa vo všetkých troch disciplínach. V dvojhre si najlepšie počínala Laura Fodorová, prebojovala sa až do finále a odniesla si **titul majsterky Slovenska** v staršom doraste. Samuel Fodor sa v dvojhre prebojoval až do finále, kde si zmeral sily s jednotkou turnaja. Po trojsetovom boji si odniesol **striebro**. Jakub vo dvojhre skončil na 9.-16. mieste. Súrodenci Fodorovci sa v zmiešanej štvorhre predstavili ako pár, dostali sa až do finále a stretli sa s prvým nasadeným párom, kde v troch setoch zobrali **zlato a stali sa majstrami SR v zmiešanej štvorhre**.

Klenovskí bedmintonisti poctivo trénovali aj počas vianočných prázdnin. Hneď prvý víkend v novom roku patrili mladším dorastencom do 17 rokov, patria doň Jakub Fotta a Laura Fodorová, zúčastnila sa aj mladšia Laura Fiľová. Turnaj Grand Prix A U17 sa odohral v Dolnom Kubíne. Jakub Fotta si počínal suverénne a vo všetkých disciplínach si vybojoval **zlatú medailu**, v mixe po boku Laury Jaškovej (Dolný Kubín) a štvorhre s partnerom Jakubom Božíkom (Prešov). Laura Fodorová si v dvojhre a štvorhre vybojovala **zlatú medailu** a v mixe **3. miesto**. Laura Fiľová sa vo dvojhre umiestnila na 17.-24. mieste, vo štvorhre a mixe na 9.-16. mieste.

Hneď po turnaji sa Laura Fodorová presunula na týždňové medzinárodné sústredenie v slovinskom Lašku, kde si svoju kondičku a skúsenosti zdokonaľovala s kvalitnými hráčmi z celej Európy.

Grand Prix A do 15 rokov sa v polovici januára tiež odohral v Dolnom Kubíne, zúčastnila sa ho Laura Fiľová. Vo dvojhre sa umiestnila na 9.-16. mieste, v mixe po boku partnera Mateja Minaroviča (Bratislava) na 5.-8. mieste a vo štvorhre

s partnerkou Larou Tömösváryovou sa umiestnili na **3. mieste** a získali **bronzovú medailu**.

Koniec januára patrili celoslovenskému turnaju starších juniorov do 19 rokov, do ktorej už vekovo patrí od januára Samuel Fodor. Tu nás opäť reprezentovali naši top traja hráči. Laura a Samuel Fodorovci si vo dvojhrách vybojovali **zlaté medaily** a v spoločnom mixe sa umiestnili na **3. mieste**. Jakub Fotta sa vo dvojhre po napínavom trojsetovom zápase s klubovým hráčom Samuelom umiestnil na **druhom mieste**. Vo štvorhre sa Jakub s partnerom Jakubom Božíkom (Prešov) umiestnil na 3.-4. mieste, v mixe s partnerkou Laurou Jaškovou (Dolný Kubín) na 5.-8. mieste. Samuel Fodor po boku partnera Andreja Maceka (Prešov) sa umiestnili na 3.-4. mieste.

Prvý februárový víkend patrili békčovému turnaju do 15 rokov v Nitre, ktorého sa zúčastnila Laura Fiľová. Zahrala si v párových disciplínach. Vo štvorhre po boku svojej stabilnej partnerky Lary Tömösváryovej (Rimavská Sobota) a mix po boku partnera Mateja Minaroviča (Bratislava) si vybojovali **zlaté medaily**.

Hráčov postupne čakajú medzinárodné turnaje, na ktoré sa poctivo pripravujú a celoslovenské sústredenia pre hráčov reprezentácie do 17 a 19 rokov. Gratulujeme k víťazstvám a skvelej reprezentácii.

Martina Fodorová

Futbalový talent z Klenovca

Aj mimo našej obce nás reprezentuje mladý futbalista Noel Ďuriš (12 rokov). S futbalom začal už v prvej triede základnej školy vo FK Iskra Hnúšťa, kde dostal svoje prvé základy. Ako deväťročný sa stal hráčom futbalového klubu FK Železiarne Podbrezová a momentálne hrá za družstvo U12 1. futbalovej ligy. Za tie roky vďaka svojím trénerom získal veľké skúsenosti a zážitky. Zúčastnil sa futbalového turnaja v Stuttgarte, kde hral proti známym nemeckým tímom a francúzskemu Štrasburgu. Na medzinárodnom turnaji v Radave hral proti anglickému Londýnu, belgickému FC Bruggy a RSC Anderlecht.

Okrem slovenskej futbalovej ligy sa ako družstvo v tejto sezóne dostali do Interligy U12 a vďaka získaným skúsenostiam navštívili Budapešť, Győr, Debrecín, Brno a svojich súperov v ŠK Slovan Bratislava, Petržalka a MFK Dukla Banská Bystrica. Spolu zažili šťastné výhry, ale aj smutné prehry, ktoré chlapcov posunuli vpred.

Popri všetkých týchto náročných povinnostiach nezabúda Noel ani na tie školské. Jeho cesta za športom je náročná aj pre rodičov, ktorí ho plne podporujú, a nechýbali ani na jednom z jeho futbalových zápasov.

E. Ď.

Pokračovanie futbalu v Klenovci

Podľa mňa bol rok 2025, prvý súťažný po obnovení futbalu v Klenovci, úspešný. Po prvý raz sme mali v Klenovci naše detské družstvo U9, ktoré má vďaka hlavnému trénerovi Miroslavovi Sojkovi a jeho asistentom Petrovi Cavarovi a Romanovi Spišákovi čím ďalej lepšie a lepšie výsledky. Miroslav Sojka má od januára platnú licenciou, s ktorou môže trénovať aj vyššie skupiny družstiev. Nezaostávajú ani obaja asistenti, ktorí si robia nižšie trénerské kurzy, s ktorými budú oficiálne pomáhať pri našej menšej U9 prípravke, ale aj pri starších deťoch. Od jesene chceme klub rozšíriť aj pre ne. Dúfam, že sa nám to podarí, ako máme v pláne.

Naše družstvo U9 odohralo od začiatku januára dva prípravné zápasy v športovej hale so susednou Kokavou, ktorá prišla so staršími chlapcami s U11. Napriek veku naši chlapci boli v prvom zápase lepší, druhý zápas bol vyrovnanější. Sme radi, že im to môžeme umožniť, zbierajú takto cenné skúsenosti. Kým sa začne súťaž, naša U9 prípravka má na programe 21.2. turnaj v Revúcej, kde to budú mať deti ťažké, bude tam kvalitnejšie zastúpenie mužstiev, ale držíme im palce. Ďalší turnaj – memoriál Mateja Trnavského – odohrajú 7.3. v Hnúšti, ktorý vyzerá byť veľmi úspešným pre skupinu U9. Deťom chceme tento rok urobiť po jarnej časti jednoduchú stanovačku na ihrisku, kde ich bude čakať veľa tréningov, zábavy

a športových aktivít. Družstvo dospelých začalo od 10. januára pomaly trénovať a dávať partiu znova dokopy na jarnú časť, ktorú chceme zvládnuť lepšie ako jesennú časť. Dúfam, ja ako tréner A mužstva, že sa nám to podarí, a robím preto, čo sa dá. Máme na programe 3 prípravné zápasy. Jeden sme už odohrali v Tisovci na umelej trávě proti dorastencom U19 Iskra Hnúšťa, vyhrali sme 6:5. Bol to zaujímavý zápas, kde sme videli naše nedostatky a kde sa musíme zlepšiť. Presne nato máme

prípravné zápasy. Ďalší zápas bude 1.3. o 10:00 na umelej trávě v Tisovci, kde privítame A mužstvo Hrnčiarске Zalužany. Potom je na programe ešte jeden zápas, a to už na ihrisku v Hnúšti, kde si dáme odvetu proti dorastencom a termín je naplánovaný na 15.3. Tento rok máme v pláne pokračovať aj v tradícii Memoriálu Pavla Slatinského, kde privítame znova kvalitné mužstvá. Zatiaľ nejdeme prezrádzať podrobnosti, je to ešte v štádiu riešenia. Na záver sa chcem poďakovať chlapcom, ktorí majú naozaj trpezlivosť s našimi malými chlapcami a venujú im kopu času a zatiaľ bez žiadnej odmeny. Ja ako predseda futbalového oddielu by som chcel toto zmeniť a oficiálne z rozpočtu týchto chlapcov aspoň malou sumou mesačne odmeniť. Podľa mňa si to zaslúžia. Prajem obom našim mužstvám tento rok plno síl a bojovnosti a hlavne zdravia, ktoré je najdôležitejšie. **Predseda futbalového oddielu Michal Bavala**

Vianočný futbalový turnaj

Teší nás, že sa nám po rokoch podarilo obnoviť ďalšiu športovú tradičnú akciu. Tentoraz zimnú – vianočný turnaj v malom futbale dospelých, ktorý sa konal 26.12.2026.

Turnaj v spolupráci s obcou Klenovec, zorganizovala TJ Družstevník Klenovec.

Konal sa na multifunkčnom ihrisku v Klenovci a zúčastnilo sa ho šesť mužstiev: Rodina je naj - Klenovec, Chemik - Kokava nad Rimavicou, Torcida - Klenovec, Real - Klenovec, Dorast - Hnúšťa a Old boys - Klenovec. Pred zahájením futbalového turnaja sme si pripomenuli pamiatku nášho zosnulého kamaráta a futbalistu Romana Paľa, ktorý sa týchto turnajov pravidelne zúčastňoval. Turnaj prebiehal v priateľskej športovej atmosfére pred početnou diváckou kulisou. Pre hráčov a divákov bola pripravená vynikajúca kapustnica a samozrejme nechýbal ani pitný režim. Turnaj si v slnečnom a mrazivom počasí užil každý futbalový priaznivec.

1. miesto si vybojovalo mužstvo Rodina je naj z Klenovca, 2. miesto Chemik z Kokavy nad Rimavicou a 3. miesto Dorast z Hnúšte. Najlepším strelcom turnaja sa stal Štefan Oláh z Dorastu Hnúšťa a brankárom Igor Hruška z Old boys z Klenovca. Ďakujeme všetkým zúčastneným aj tým, ktorí sa podieľali na úspešnom priebehu turnaja – členom futbalového oddielu TJ Družstevník, Adriánovi Dovalovi, Pavlovi Horvátovi, Hostincu MAŤO Chemik a sponzorom Borisovi Slatinskému a Obci Klenovec.

Miroslav Sojka

Šla svetom láska nebeská

Šla svetom láska víťazná nad hriechom, zlobou sveta, šťastný, kto poznal lásku tú, to betlehenské Dieťa. Tá láska svätá, najvyššia, čo hriechy naše sňala, si Ty, ó drahý Ježiši, buď česť Ti, večná chvála!
(Evanjelický spevník)

V Klenovčoku u Vrbinov bola svadba. Pre nás deti nevšedný zážitok. Šťastná nevesta a mladý zať, celá rodina, priatelia známi. Pozerali sme sa a motali pomedzi hostí na veľkom dvore. Obdivoval som otca nevesty, partizána, ako sa usiloval každému dať najavo, že tá krásna nevesta je jeho dcéra. Dozeral, či každý host má čo jesť a piť. Bolo to pre mňa niečo úžasné pozorovať tvrdého muža zo zvráskavenou tvárou, ako sa pri každom pristaví a stísa ruky. Bol by som vydržal sa tam motať, pozeráť, načúvať a napchávať sa zákuskami, keď kamaráti Fero a Milan prišli za mnou: „Hybaj s nami, nemoc sa tu!“ Hľadeli pri tom niekde na cestu mimo dvora, ktorý nebol oplotený. Zahliadol som párik mladých ľudí, ako „nenápadne“ odchádzajú. „Idem za nimi,“ zavelil Fero. Po pár metroch zaľúbenci odbočili z ulice ku Bálintove mostíku. My traja hybaj za nimi, ale z druhej strany Geňatíkove plotu. Prešli sme popred dreváreň až ku chlievcu prasiat, ktorý bol v kúte záhrady. Bola už tma, ale z našej strany svietil mesiac. Pomedzi latky plotu sa beleli družické šaty dievčaťa. My traja sme sa prikradli ticho k plotu. Len drevené dosky boli medzi nami. Na druhej strane sa objímali a bozkávali. Ona hovorila: „Aj ja ťa mám rada... ale mám pocit, ako keby sme tu neboli sami, ako keby tu niekto bol.“ On vzrušene šepkal: „Nikto tu nie je, len my dvaja – a prasce.“ Odrazu som cez škáru medzi doskami zbadal odkrytú dievčenskú nohu. Fero s Milanom chceli tiež lepšie vidieť, tak ma pritlačili celkom k prasacej ohrade. Bolo to veľmi vzrušujúce. Moja ruka sa pri tom dostala medzi laty ohrady prasiat a jedno z nich mi začalo oŕuchávať aj olizovať ruku. Mykol som rukou, prasa sa zľaklo, prudko odskočilo, a za ním aj druhé prasa. Ohrada spojená s plotom sa zatriasla... a bolo po všetkom. Vyhrnuté družické šaty padli dolu, ako opona v divadle. „Podme stadiaľto preč“, povedala ona rozhodne. A naozaj odchádzala, naprávajúc si šaty. Milan sa po chvíli pustil do mňa: „Prečo si sa tak mieštil?“ „...ale...koď, to prasa...“ pokúšal som sa vysvetliť. Rehlili sa obidvaja, nepočúvali ma. Odchádzajúc si opakovali: „...vraj to prasa...“

Tak ma tam nechali. Oni odišli naspäť cez bráničku, ja som sa preškriabal cez plot rovno ku potoku, pretože som si musel poriadne poumývať topánky. Pri tej akcii som zbadal, že stojím v niečom mokrom a smrdelo to. Poskakoval som v potoku vo vode a našťvaný som do nej kopal. Po pár metroch som vyšiel na druhej strane, kde začínal náš dvor. U našich susedov Antalíkovcov sa svietilo vo všetkých oknách. Cez otvorené okno bolo počuť spievať pieseň: „My kráčame radostne za Pánom Ježišom...“ To sa schádzala kresťanská mládež takto v sobotu aj po rodinách, nielen v kostole. Nad všetkými hlasmi vynikal hlas nášho otca. Spieval veľmi pekne, spieval veľmi rád a nahlas. Keď som potom vošiel domov do kuchyne bosý, mama sa opýtala, ako to vyzerám, a kde sú topánky? „No, šiel som cez potok a pošmykla sa mi noha.“ zaklamal som. Kázala mi naliať si do lavóra teplú vodu a riadne poumývať nohy. „Lebo smrdíš“, povedal posmešne brat Paľo. Ďalej sa to neriešilo a po chvíli prišiel domov aj otec. „Čie sú tie mokré topánky vyšmarené na dvore?“ opýtal sa. „Čo máte šici problém s mojimi topánkami?“

Zajtra si ich vyumývam a dám vysušiť! Nikto z vás nemal nikdy mokré topánky?“ bránil som sa. Mama len vzdychla: „Dieťa moje, čo je s tebou, veď aj jedlo si len tak pobáľal v rajničke?“ Otec si sadol a bolo vidno, že sa nevie dočkať, aby nám niečo povedal. Chcem vám porozprávať úžasný príbeh, ktorý sme si prečítali na stretnutí. Bolo to dávno. Vlakom cestovali dvaja muži, jeden starší a druhý mladý. Ten starší si všimol, že jeho spolucestujúci je nejaký smutný. Preto sa ho opýtal, či sa mu niečo stalo. Ten porozprával, že sa vracia z väzenia a práve ho prepustili. Teraz cestuje domov. Rodine urobil veľkú hanbu. Počas väzenia ho nenavštevovali a písali veľmi málo. „Predsa však dúfam, že mi odpustili aj keď si to nezaslúžim. Veľmi mi je ľúto čo som urobil. Aby som rodičom uľahčil situáciu, v liste som im navrhol, aby mi dali znamenie, či prijímú, alebo neprijímú môj návrat domov. Na predmestí je náš dom a pri ňom záhrada. Vlak prechádza okolo. Preto som ich poprosil, ak mi odpustili, aby na konár veľkej jablone v záhrade zavesili bielu stuhu. Vtedy z vlaku vystúpim. Ak však nechcú, aby som prišiel, nech neurobia nič. V tom prípade zostanem vo vlaku a pocestujem ďalej, niekde ďaleko.“ Čím bližšie bol vlak k jeho domu, napätie v ňom rástlo a neodvážil sa pozrieť von oknom, len povedal: „Čoskoro bude naša záhrada, náš dom, jablňo a potom... potom...“ Spolucestujúci si s ním vymenil miesto a navrhol mu, že sa bude pozeráť. Po chvíli položil ruku na plece mladého muža a so slzami v očiach mu hovorí: „Celý strom je ovešaný bielymi stuhami.“ Otec dorozprával príbeh, ja som povedal, že idem spať. Traja mladší súrodenci už spali, dvaja sa ešte rozprávali. Mal som vtedy asi dvanásť rokov, fungovala puberta. Ako keby mi bolo v dome nejakú tesno. Avšak Božia láska vnímaná cez obetavú lásku mamy a otca ma ťahala a ťahá ku zdroju lásky, k Bohu. Neskôr som aj ja stretol svoju lásku – Darinku. Boh mi ju daroval ako manželku. Bolo to úžasne milé, 56 rokov žiť spolu a prijať tri deti. Byť tu jeden pre druhého. V júni minulého roku Darinka zomrela. Veľmi nám chýba, avšak zažívam, že ma aj naďalej objíma svojou láskou – Ježiš. Tak ako som to počul spievať v piesni, ktorú spomínam. *Šla svetom láska vznešená a bola poslom z neba, zohriala srdcia studené, objíma mňa i teba. Tá láska svätá, najvyššia, čo hriechy naše sňala, si Ty, ó drahý Ježiši, buď česť Ti, večná chvála!* (ev. spevník).

Ján Kováčik

Fotografia namiesto slov

K textovým správam či zaujímavým článkom neodmysliteľne patrí aj obrazová dokumentácia. Nie vždy, najmä pri záberoch prírodných krás, ktorými oplýva aj náš klenovský chotár, potrebujú fotografie slovný komentár. Stačí pohľad, aby zachytený okamih zaujal či priniesol spomienku na miesto, ktoré je možno aj vašou srdcovou záležitosťou. Rozhodli sme sa XXIII. ročník Klenovských novín obohatiť práve o takéto výnimočné zábery. V dnešnom, prvom čísle nového ročníka, sme na titulnej strane uverejnili fotografiu Miroslava Sobeka, ktorou počas svojich potuliek zachytil čaro mrazivého dňa, ktorý aj bez nádielky snehu vytvoril dokonalú zimnú zasneženú atmosféru.